

Å svømme som en sjøhest

Av David Dickson

Kirkens tidsskrifter
(Basert på en sann historie)

“Den Hellige Ånd vil ... vise dere alt dere skal gjøre”
(2 Nephi 32:5).

Robin stirret ned i svømmebassenget. Han prøvde å ikke tenke på hvor langt han måtte svømme. Alt som betydde noe, var å få merket. *Seepferdchen* (sjøhest)-merket skulle vise alle i Tyskland at han kunne svømme helt alene.

Jeg klarer dette! tenkte Robin. Han pustet dypt og hoppet.

PLASK!

Det kjølige vannet følte deilig på en så varm dag.

Ta én meter om gangen, hadde pappa sagt. *Ikke tenk på alle 25 meterne på en gang.*

Robin holdt hodet lavt. Han beveget armene og bena slik han hadde trent på i flere måneder. Med noen sekunders mellomrom løftet han hodet for å trekke luft.

Spark. Tak. Spark. Tak.

Plutselig blåste svømmelæreren i fløyten. Robin så forbauset opp.

“Sånn skal det gjøres,” sa læreren.

Han hadde klart det!

Robin lo og slo noen saltoer under vann for å feire. Han var en sjøhest!

Da Robin kom hjem, skyndte han seg å finne pappa.

“Se, pappa!”

Robins pappa la fra seg hammeren. Da pappa så *seepferdchen*-merket, smilte han bredt.

“På første forsøk?” Pappa ga Robin en god klem. “Hva vil du gjøre for å feire?”

Robin tenkte seg om et øyeblikk. “Det jeg har veldig lyst til, er å dra til bassenget sammen med deg. Jeg vil vise deg hva jeg kan.”

ILLUSTRASJON: MARK ROBISON

Pappa smilte enda bredere. “Det vil være en feiring for oss begge. Vi drar så fort jeg får tid.”

Robin slo ut i luften med neven. Han gledet seg sånn til å få merket sydd på badebuksen og gå og bade sammen med pappa.

Det gikk noen dager. Robin fortsatte å spørre om bassenget, men det var alltid noe som kom i veien. Pappa syntes alltid å ha det travelt.

En morgen knelte Robin ved sengen sin for å be. På slutten av bønnen tilføyde han en siste ting.

“Vær så snill å gi pappa litt tid til overs så vi kan dra til bassenget. I Jesu Kristi navn. Amen.”

Da Robin åpnet øynene, hørte han pappa banke på døren.

“Skal vi dra til bassenget? Jeg vil se hvordan du gjør det!”

Robin fikk hakeslepp. “Pappa! Du vil ikke tro dette. Jeg *ba nettopp* om at du måtte få litt tid til overs så vi kunne dra.”

Pappa foldet armene og lente seg mot dørråpningen. “Ja, er ikke det interessant? Du skjønner, *jeg* hørte

nettopp et mildt, men tydelig budskap fra Den hellige ånd om at jeg måtte ta deg med til bassenget. Det er nok best vi drar dit!”

De hadde en fantastisk tur. Robin viste pappa at han kunne svømme 25 meter uten å stoppe. Pappa ble imponert. Og Robin ble imponert over pappas undervannssaltoer. Pappa klarte fem på rad!

“Jeg er glad for at vår himmelske Fader ga deg litt tid til overs i dag,” sa Robin.

“Egentlig,” sa pappa, “tror jeg bare at jeg lot meg selv bli for opptatt. Jeg tror Den hellige ånd minnet meg på at vi må *sette av* tid til hverandre, tror du ikke det? Jeg lover å gjøre mitt beste.”

Robin smilte. “Jeg også!”

Pappa knep øynene sammen i et smil. “Én ting til. Har jeg noen gang fortalt deg at jeg aldri har tapt en plaskekamp?”

Robin gliste tilbake. “Dagen er ikke over ennå!” ●

Denne historien finner sted i Tyskland. Les mer om Tyskland på side V6-V7.

